

“Herkesle barış içinde yaşamak ve kutsal olmak için gayret edin”.

(Ibr.12,14)

18/10/2020

“İç selameti edinin, o zaman binlerce insan yanınızda huzur bulacaktır.” (Sarloflu Serafim) Saroflu Serafim’in bu sözlerinden anlaşıldığı üzere, mümin, öncelikle kendi yüreğinde, evvelki vaazımızda sözünü ettiğimiz iç selameti edindiği zaman, birçok insanın da selamete kavuşmasına yol açar.

Muhtelif sorunlardan dolayı çalkalanan bir dünyada, hepimiz biliyoruz ki, insanların, iç huzuru elde etme ümidi, sadece “Selametın Efendisi” yani Mesih’e ve O’nun yanında selamete kavuşmuş olanlara bağlıdır.

Rab, Dağdaki konuşmasında, gerçek mutluluğu tarif ederken (Matta 5, 3-12) 9 farklı insan sınıfını mutlu saydı; bunların arasına “barışı sağlayanları” dahil etti. “Ne mutlu barışı sağlayanlara! Onlara Tanrı oğulları denecek.” dedi. (ayet 9)

Kardeş, akraba, dost, iş arkadaşı, komşu, yurttaş ve diğer sevdiklerimizle bile bazen ilişkilerimizde ciddi sorunlar yaşıyor, birbirimizin yüzüne dahi bakmak istemiyor noktasına geliyorsak, bu demek oluyor ki, etrafımızdaki insanlarla barışık olmak kolay ve basit değildir. Bunu baştan itiraf edelim. Nitekim, hepimiz aile ve sosyal hayatımızda bunları her gün görmekteyiz, yaşamaktayız.

Ancak, insanların arasındaki selametın tesisine ve fikir birliğine engel olan nedenler hangileridir? Rabbin kardeşi, Yerusolım’in ilk episkoposu Aziz Elçi Yakup, Kutsal Kitap’ın bir parçası olan Mektubunda, bu soruya değinmekte ve cevap vermektedir. “Aranızdaki kavga ve çekişmelerin kaynağı nedir? Azalarınızda savaşı tutkularınız değil mi?” (Yakup 4,1)

Demek ki, insanî tutkular, kavgaların ve çekişmelerin kaynağıdır. İnsan, tutkularına yenik düştüğü zaman, hem kendi hem etraftakileriyle barışık olamaz.

İnsanlar, herhangi bir lafla egolarını yaralayan, onları haksızlığa uğratan veya hor gören bir kişinin yüzüne bile bakmak istemezler; bunu hayat tecrübemizden biliriz.

İlaveten, kıskançlık hissi, insan ilişkilerinde sivri bir diken oluşturur.

Bazen önemsiz sebeplerden dolayı selametimizi (iç huzurumuzu) yitirmek o kadar yazıktır ki!

Ama şunu da sorabiliriz: Eđer ki konşumuz/yakınımız yukarda sözü geçen hisleri besliyorsa, ben onunla nasıl barışık olabilirim? İtiraf edelim, bu sorunun cevabı hiç de kolay değil.

Temasta bulunduğumuz kişilerin davranışını değiştirme gücüne sahip değiliz. Tabi ki eğer kendileri bunu yapmak istemiyorlarsa. Biz sadece kendi nefsimize egemen olabiliriz. Ve Tanrı'nın Lütfuyla, sadece kendi davranışlarımızı O'nun isteğine göre uygun kılabiliriz.

Lakin etrafımızdakiler için de birşeyler yapabiliriz. Bize karşı soğuk davranan birisini fark ettiğimizde, ilk başta, sözlerimiz ya da eylemlerimizle onu üzmüş olma ihtimalini araştıralım. Sözkonusu öyle birşeyse, ondan samimiyetle af dileyelim ve isteyerek yahut yanlışlıkla ona yaptığımız kötülüğü düzeltmeye çalışalım. Elçi Pavlus "elinizden geldiğince bütün insanlarla barış içinde yaşayın" diyerek bizi uyarıyor. (Rom.12,18)

Yakınımız/konşumuzla yaşadığımız sorun ciddiye, elimizden ne geliyorsa; dua, mütevazı davranış, sabırla, gerekiyorsa fedakarlıklar yaparak, aramızdaki selameti yeniden kazanmaya çalışalım. Rab'bin Söz'ü ve tecrübelerimiz, selamet uğruna yapılan fedakarlıkların hayatımıza Allah'ın bereketlerini çektiğini kanıtlıyor.

Selamet uğruna kardeşlerinin haksızlıklarına dayanan insanları, Allah kat tak mükafatlandırdı. Bunun çok örneğini yaşadık.

Eşlerinin yıllarca sert ve acımasız davranışlarına sabırla tahammül eden birçok evli kişi, Allah'ın yardımıyla karşı tarafın tamamen değişmesine ve devamında uzun, selametli, uyumlu ve mutlu bir evlilik sürdüklerine tanık olduk.

Ama eğer ki karşı taraf, esenlik getirme çabamı kabul etmiyorsa, ne yapmam gerekiyor peki? Rab buna şöyle bir cevap veriyor: Ama (kardeşin) dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al ..." ve esenlik getirme çabalarına devam et. Kardeşin/yakının, bu kişilere de kulak asmazsa ancak bu kardeşin Kilise Topluluęu ve bir Ruhani Pederle iletişimdeyse, Pederden sizi barıştırmasını rica et. Kısacası, kardeşimizle/konşumuzla barışmak için elimizden gelen her şeyi yapmalıyız.

Eđer ki bu kadar uğraşmamıza rağmen karşı taraf, bizimle her ilişkiyi kesmek istediğini söylüyorsa, yapabileceğimiz tek şey, kardeşimizin kurtuluşu için hararetle dua etmek ve Tanrı'nın bize gösterdiği yoldan yürümektir. Ve bunu yaparken hiç bir nefret izi taşımayıp aksine samimi bir sevgiyle hareket etmeliyiz.

Böyle ciddi bir konunun incelenmesi, elbette, bir vaaz çerçevesinde tamamlanamaz. Çevremizdeki insanlarla barışık olmanın genel bir yolunu sunmak amacıyla konuştuk.

Ne olursa olsun Tanrı ve kendimizle barışık olmaya; elimizden geldiği kadar da başta ailemiz ve arkadaşlarımız olmak üzere, etrafımızdakilerle selamet içinde yaşamaya çabalayalım.

Birbiriyle kūs olan tanıdıklarımızı barıştırmaya çabalarsak, o zaman, Rab'bin söylediğine göre, "Tanrı'nın Oğulları" (Mat.5,9) sıfatını taşıyacak şerefine nail olacağız.

Tanrı'nın Yüzünü görme şerefine ve O'nunla sevinç içinde ebediyen yaşamaya nail olabilmek için, iç selameti elde etmek ve etrafımızdaki herkesle barışık olma amaçlı her türlü emek, çaba ve fedakarlığı yapmalıyız.